

בית כנסת

☆☆☆☆"בית יוסף"☆☆☆☆

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי נשיא: אלי לוי
הפטרה: **וישלח יהושע** מקאם: חג'אז פרשת **שלח לך**
29 ביוני, 2024 עלון מספר 1191 כ"ג סיון, תשפ"ד

הדלקת נרות 8:12 * שקיעה 8:30 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:20
מנחה שבת 7:55 * מוצאי שבת 9:12, וע"פ רבנו תם 9:42 * זמן טלית 4:02 * שעה זמנית 87:00
עלות השחר 3:45 * נץ החמה 5:29 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 7:18
צאת הכוכבים 9:07 * סוף זמן קריאת שמע 8:06 * סוף זמן עמידה 9:34 * חצות היום והלילה 12:59

מברכים ראש חודש תמוז בימים שבת וראשון, 6 ו-7 ביולי

המעונין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעונין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מקושש, ככתוב: "ויקריבו אותו המוצאים אותו מקושש עצים"? 5 - מדוע הצריכו להקהיל את כל העדה ולקרבו לפנייהם? אלא כל הפסוקים האלו הוכיחו שנתכוון לשם שמים דווקא, לפי שכאשר מזדמנת עבירה לפני איש חשוב וצדיק, שתקפו יצרו, מה הוא עושה? 1 - עושה אותה בסתר. 2 - הריווח וההנאה מן העבירה הוא גדול מאוד, ואינו יכול לעמוד נגד יצר הרע המפתה אותו. 3 - עושה העבירה הזאת בסתר. וכל התנאים האלו לא נמצאו במקושש הזה: 1 - לפי שהיה צדיק, ונאמר עליו: "וימצאו איש", ורש"י אומר כל איש או אנשים שבמקרא הם לשון חשיבות. 2 - עשה העבירה במקום גלוי "במדבר", ולא במקום צנוע ומוסתר. 3 - הריווח וההנאה מן העבירה הוא דבר קטן מאוד מלקט עצים ולא יותר. 4 - לכן הביאוהו לפני כל העדה, כדי שילמדו ממנו לקח ומוסר שייהרג לפני כולם ועל הנאה מועטת. מכל זה נוכח לנו שכוונתו לשם שמיים, וה' ישמרנו אמן. (תורת החכמים)

פרפראות על הפרשה

"ויכרתו משם זמורה... ומן הרימונים

התורה אומרת: "ויהיו בני ישראל במדבר, וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת, ויקריבו אותו אל משה ואל אהרון ואל כל העדה". אמרו חז"ל: שהמקושש הזה התכוון לשם שמים, לפי שהיו ישראל אומרים שכיוון שנגזר עליהם מיתה במדבר, ככתוב: "שמה ימותו ושמה יתמו". אמרו זה לזה, כיוון שנמות, אז אין אנחנו מחויבים במצוות, ונעשה מה שליבנו חפץ, וכאשר אבדנו אבדנו. כששמע המקושש הזה דבריהם, עמד וחילל שבת בפניהם כדי שייהרג, ויראו כי דבריהם ריק ושקר, ואם עברו על המצוות ימותו מיד. יש לשאול: איזו הוכחה יש ממעשה של מקושש שנתכוון לשם שמים? התשובה היא: יש לדקדק בפסוקים של המעשה הזה. 1 - מדוע הוצרך לומר שמעשה זה אירע כאשר היו "בני ישראל במדבר", וודאי במדבר, ולא במצרים ולא בארץ ישראל? 2 - מה מלמדנו: "וימצאו איש מקושש"? למה לא נאמר: "והנה איש מקושש", כמו שנאמר לגבי זמרי בפרשת פינחס: "והנה איש מבני ישראל בא". 3 - מהו "וימצאו איש", וכי איזו מציאה היתה כאן? 4 - מדוע חזר הפסוק ואמר פעם שנית

וכיוון שבא לפני הרבי, אמר לו: צא מכאן, ואיני רוצה לראות פניך. מיד גזר רבי חייא חרם על עצמו שלושים יום, והיה מתחבא ויושב בביתו. וביום השלושים שלח לו הרבי, ואמר: בא לפני. ובא לפניו ונתפייס.

הדרך לרפואה ולבריאות

בכל מוצרי המאפה שאתה צריך, עליך להקפיד שהם יהיו עשויים מקמח מלא. כאן המקום להעיר, כי בשונה מהסוכר שיש להימנע ממנו לחלוטין. יש אריזות לקמח מלא כשלעצמו בריא, אלא שעל גבי האריזות כתובים מתכונים לאפיה עם תוספת סוכר, מלח, ומרגרינה, והחכם עיניו בראשו לדעת מה לקרב ומה לרחק. צריך שתדע, כי מוצרי מאפה מקמח מלא, משביעים ואינם גוררים אותך לאכול עוד ועוד. זאת בניגוד למוצרים מקמח לבן, אשר גורמים לאנשים רבים לתחושת רעב בלתי פוסקת. אם אתה מאלה, שגם לאחר שגמרו סעודה גדולה, עדיין חשים תחושת רעב - כדאי לך מאוד לעבור ללחם מקמח מלא. שתי פרוסות מלחם מקמח מלא, שקולות כמו חמש פרוסות מקמח לבן. לחם טרי אפילו עשוי מקמח מלא, אינו נלעס היטב בפה, לכן הדרך הנכונה לאכילת לחם טרי היא לייבש אותו במצנן עד שיהפוך ל„צניס“ וכך ניתן יהיה ללעוס אותו בצורה נכונה. לגבי שבת ראוי לייבש אותו בתנור, ואחר שיאכל את פרוסת המוציא, יאכל מהלחם המיובש ולא מהחלות הטריות. למי שאין אפשרות לייבש בתנור או במצנן, יכול להניח את הלחם באוויר בכדי שיתייבש לחם הסגור בתוך שקית ניילון, נשאר טרי אפילו כמה ימים, ועדיין נקרא בן יומו לצורך העניין. הצדיק רבי נפתלי ז"ל, פעם אחת הזמינו החפץ חיים לאכול על שולחנו בליל שבת. כשהגיע לברכת המוציא ראה שהחלות

ומן התאנים". למה הסדר הזה, ענבים ואחר כך רימונים ואחר כך תאנים? אלא כיוון שהמרגלים רצו לגנות את הארץ, לקחו דווקא פירות בוסר, שלא נתבשלו כל צורכם, והראיה מהפסוק: "ימי ביכורי ענבים" עוד לא נתבשלו כל צורכם, וכדי שתתגנה הארץ בעיני הקהל, לכן לא לקחו תחילה מהתאנים, כיוון שהם כבר ביכרו כל צרכם, והיתה כוונתם לקחת תחילה "רימונים" שעדיין היו בוסר. ומפני גודלם, היו אומרים לישראל שכבר נגמר בשולם, ואעפ"י כן נשאר טעמם בוסר וחמוץ. לכן הוסיפו ואמרו "וזה פריה", כלומר, אחר הבישול נשארו חמוצים ומזיקים לאוכל מהם. ולכן אמרו והוסיפו: "אפס כי עז העם היושב בארץ", ורק הוא יכול לאכול פירות משונים אלו ואינן ניזוקין, אבל לא כן אנחנו. (מדבר קדש)

היסטוריה בקצרה: 150 שנה אחרי

החורבן 210 למנינם

מעשה ברבי שמעון בן רבינו הקדוש היה לומד בגמרא עם חבריו בר-קפרא, והקשה להם דבר בסוגיא. אמר רבי שמעון בן רבינו הקדוש: "דבר זה צריך רבי", והוא יפרש לנו הסוגיא. אמר לו בר קפרא: אין רבי בעולם היודע דבר זה. הלך רבי שמעון ולפי תומו ולא התכוון לשם לשון הרע, וסיפר הדבר לאביו. והקפיד רבינו הקדוש. וכשהלך בר קפרא להראות פני הרבי, רמז לו הרבי שאינו רוצה לראותו. אז אמר בר קפרא: מכאן שיש בלבו של הרבי עלי, וינזף את עצמו, כלומר גזר חרם על עצמו שלושים יום כדי לכפר חטאו. ופעם אחת, אחד מתלמידיו של הרבי דרש בדבר קבלה, ולא הסכים לו הרבי על דבר זה, ולקה התלמיד הזה בגופו ונעשה כולו שחין. ופעם אחרת, גזר הרבי על תלמידיו, שלא ילמדו תורה לאחרים בשוק. יצא רבי חייא ולימד לשני בני אחיו תורה בשוק.

הם מלחם שחור והוא עיקם את חוטמו, הרגיש בכך החפץ חיים ואמר לו: לחם שחור זה טוב מאוד וחזר על זה כמה פעמים ומעשה זה היה בשנת 1920 למנינם.

דברי מוסר: הקנאה

הקנאה היא חלק מהכעס שאדם לא יכול להימלט ממנה. טבעו של האדם שאיש נמשך לרעהו, וכאשר אדם רואה כי חברו קנה קניין מענייני העולם. כגון בגדים, בית, או תכשיטים. הרי שגם הוא ידאג ויטרח להשיג כדומה. כי הוא חושב שאם לחברו יש, גם לו יהיה. וכבר רמז שלמה המלך "ראיתי את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו" מי שאינו יכול להתגבר על מידה זו הרי שהקנאה מביאה אותו לחמוד. הקנאה היא מגרעת בנפש האדם, כי בזמן שהוא מקנא בחברו הרי שאינו חפץ במה שה' נתן לחברו, וזה דומה לעבד שיש לו טירונית על מעשה אדוניו, הרי הוא עבד שאינו נאמן. וכמובן שאדם אינו יכול להתרעם על מעשיו וברואיו של ה', הקנאה גורמת למחלוקת כפי שראינו אצל קורח ועדתו שנאספו מן העולם. הקנאה בבני האדם גורמת לחולי בגופו ובנפשו ומצטער כל עת וזמן. חיינו אינם חיים, ופניו של אדם משתנים מרוע לב, אינו נהנה אפילו במאכלו, ואינו שמח בחלקו, כי תמיד הוא מתאבל, ושכלו מתייסר מרוב קנאה, ואף ליבו אינו פנוי ללמוד ולהתפלל, ולעשות מעשים טובים, ואסטומכא שלו כואבת מרוב קנאה לכן צריך להתרחק ממדה רעה זו והי' ישמרנו אמן (פלא יועץ).

הראשון לציון: רבי בן ציון עוזיאל

1880-1953

ספריו הרבים של הרב מעידים על גדולתו, ומהם: שאלות ותשובות משפטי עוזיאל, שערי עוזיאל, גליוני עוזיאל, משנת עוזיאל על הש"ס. כל ימיו הרביץ תורה

בישראל, דרשותיו היו חוצבות להבות אש ומשפיעות על שומעיו, ובמיוחד עמל ללמד תורה לבני הנוער, כי רבים מהם התרחקו מלימוד תורה. ועמל על הרחבת ישיבת פורת יוסף, והקים ישיבה וקרא שמה: שער ציון הגדולה. בשנת 1953, נפטר על פניו בנו יקירו יוסף רפאל. באותה שנה הוכה שבר על שבר כאשר חלה את חוליו האחרון. מחלתו פגעה ברגליו והוא נאלץ לשכב. על אף יסוריו הקשים לא הוציא הגה מפיו ולא התאונן כלל בפני הבאים אליו. כל הרופאים המטפלים בו היו משתאים על כוחות הנפש האדירים הטמונים בו בהבלגתו על יסוריו. על אף מחלתו, המשיך להגות בתורה ולעסוק בכתיבת ספריו. לאחר שהחמיר המצב, נאלצו הרופאים לכתות את רגלו. לאחר הניתוח נראה היה כי גופו מתגבר על המחלה, אך לאחר שלושה שבועות שוב החמיר המצב, ועם כניסת השבת, בכ"ד באלול, שנת 1953, השיב את נשמתו ליוצרה. אלפים הגיעו ללוותו. למרות שביקש בצוואתו שלא להספידו, התירו הרבנים לערוך הספדים משום כבודו. וזכותו יגן עלינו אמן.

סיפור

כשנתייאשו יהודה ואשתו מהעסק שלהם עם היתומים, אחרי שחטף יהודה סטירת לחי מיהשע, אחד היתומים. אז יהושע הכחיש בעוז את החשד נגדו, ואחר כך שפך במעות כמים שימחלו לו ויסלחו לו. אבל יהודה ואשתו מסרבים. הבית של יהודה, היו בו כמה חדרים, מהם ללינה, ומהם לאכילה, ומהם ללימוד ולתפילות. אבל עליית הגג היתה פינתו הפרטית של יהודה, וכל הזר הקרב יוענש. ושם עמדה לה כספת, ובה מוחבאים כספי הצדקה הרבים שהיו נאספים לטובת היתומים והילדים קשי היום. לפעמים היה יהודה מוסיף ומבקש מהעשירים ממון נוסף על מה

לאבי הבן האדון אלביר שקאלו ואשתו הגברת שרה מזל טוב בהנולד החדש ומברוק אמן. *** האדון דוד פרחי ואשתו הגברת סוזי ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב להארוס והארוסה מוריס גנדי ורוטי פרחי ומברוק אמן. *** האדון איזק שלוח ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הרופא האדון נסים בצול ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון עבדיה תופיק שקאלו ואשתו הגברת רים ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון ג'ו ראני טוויל הכהן ואשתו הגברת לורה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת סילוא-סבות ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים אברהם, מוריס ואדורד רימון ואחיותיהם אסתר, בירטא, נורמא למשפחת כהן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם ג'ול בת בהייה ע"ה אמן. *** הגברת סוזי פרחי ובעלה האדון דוד ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח אברהם בן לינדה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$950.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 199,300,
+1,000 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

שרגילים היו לתת, לקראת נישואיו של נער או לטובת ילד חדש שהגיע זה עתה. הילדים היתומים ידעו שאין לבוא אל החדר הקטן הזה שבעלייה, ואך יהודה וזוגתו נכנסים שמה. אבל יהושע זה, פרץ גדר. יהושע זה מעולם לא התרגל לבית היתומים ולא הרגיש בו כאחד הילדים. נפשו איוותה לבית רגיל עם אב ואם, והוא הבין שכאלו כבר לא יהיו לו, ופרק את מרירותו בשובבות, ולעיתים בעזות פנים, והיה מתערב בכל דבר ועניין, ועושה בעיות עם שאר הילדים.

דינים

1 - תינוק שנולד לאחר ט' חודשי הריון, והניחוהו באינקובטור. והגיע יום השלושים ללידה והוא עדיין באינקובטור, חייבים לפדותו אך אם נולד בחודש השביעי או השמיני, ושהה באינקובטור, טוב להמתין מלפדותו עד שיעברו שלושים יום מיום שיצא מהאינקובטור.

2 - אשה שהפילה לאחר כשמונה שבועות להריונה, ואחר כך הרה שנית, וילדה בן זכר. אם נבדק הנפל בהריון הראשון, ולא נמצא בחתיכה שום ריקום איברים, חייב לפדות את הבן שנולד בהריון השני עם ברכה. ונאמנת אמו של הילד או איזה אשה אחרת להעיד שהנפל היה ללא ריקום איברים.

3 - אבל אם הנפל אין ידוע אם היה מרוקם איברים או לא, יש לפדות הבן הבא אחריו בלי ברכה.

4 - אם הפילה האשה חתיכה שיש בה עצם, פודין הבן הבא אחריו בלי ברכה.

5 - אם הפילה האשה "שפיר" (הוא כיס שחי בו הילד ברחם אמו) ובדקוהו ונמצא מלא מים ואין בו ריקום איברים, פודין הבן הנולד אחריו בברכה.

התורמים לעלון זה

האדון יוסף ישי ואשתו הגברת סוזיט ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים